

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO XXXVIII (32)

št. (No.) 46

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

15. novembra 1979

Ob 20-letnici smrti škofa Gregorija Rožmana

Malo je mož med Slovenci, o katerih bi toliko govorili in pisali, kakor je škof Rožman, čigar 20 letnica smrti te dni praznujemo. Veliko lepega je bilo o njem napisanega od tistega dne, ko je prevzel vodstvo ljubljanske škofije, pa vse do danes. Veliko pa tudi grdih stvari, ki jih je narekovalo strupeno sovraštvo in maščevanježeljnost. Ena in druga plat je vedela zakaj. Njegova oseba je bila izraz in simbol volje našega naroda, ki je hotel ostati zvest svoji Cerkev in njenemu nauku. Onim drugim pa slaba vest. Zavedajo se, da ne bo pozabljen med nami svetel zgrad rajnega, dokler se bo kje slišalo naše ime in ime škofa Rožmana.

S kakšno besnobo zakriči rdeči svet, kadar se med svobodnimi Slovenci oglasi lepa beseda o našem velikem škofu. Ko je izšlo epohalno delo dr. Kolaričevega, ki obširno opisuje življenjsko delo rajnega škofa, se je ljubljanski komunistični tisk razbohotil v poplavi člankov, protestov, fotografij, napadov, sumničen in grobih laži, zavutih v sumljivo luščino tamošnjih „strokovnjakov“, ki so dobili ukaz, da z vsemi sredstvi onemogočijo vtis, ki ga je omenjeno delo zbudilo ne le med nami v svobodi, ampak tudi med onimi doma. Tam niti imena rajnega škofa ne smejo izgovoriti, razen v psovski in knjigo kot razodetje sprejemajo in jo hranijo tako, da niti rdeči biriči ne morejo do nje. Priznati moramo, da je tridesetletna sovražna gonja proti rajnemu škofu imela svoje uspehe. Mlademu rodu, vzgojenemu v brezbožni šoli in v histeričnem hvalisanju herojev in osvoboditeljev, je slika o velikem rajniku ponekod zbledela. Celu med mladim klerom, ki mu pohlevni profesorji v semenišču niso upali dati prave podobe o tem, kakšen bodi katoliški škof, kadar mora učiti in voditi svoje vernike, je čutili, da iščejo če že ne vzroka, vsaj sumničenja o tem, ali je bilo delo rajnikovo pravilno ali ne. To se dogaja zlasti, kadar se od zgoraj slišijo nepremišljene obsodbe dela teh, ki so bili nekdanj poklicani v vodstvo katoliških Slovencev.

Za nas, ki lahko svobodno povemo svoje mnenje o našem velikem škofu, velja vsak dan bolj naloga, da brani mo čast in dobro ime škofa Rožmana. Ni naš namen pozivati k opičjemu posnemanju slavospevov, s katerimi rdeči časte svoje heroje in grade lepšo bodočnost, naš namen je braniti resnico. To je težko! Kadar to storimo, imamo opraviti z lažjo in sovražstvom.

Braniti resnico, pomeni postaviti rajnega škofa na mesto, ki mu v zgodovini pripada in ki mu bo dalo ob svojem času zadoščanje.

Govorimo vedno s spoštovanjem o dr. Rožmanu kot katoliškem škofu. Skrbno, naravnost skoro strahopetno je pazil, da bi se v čem ne pregrešil, kadar je opravljal svoje odgovorno službo. Vemo, da ga niso včasih razumeli. Zaradi tega je veliko trpel, a molčal. V vsej njegovi teološki in dušnopastirski praksi ne najdemo niti enega primera, da bi bil nepokoren, ali da bi se izvil odlokom svoje oblasti.

Dr. Rožman je bil Slovenec z vsem svojim srcem: ne Kranjec, ne Štajerec, ne Primorec, ampak sin dežele, ki je bila zibelka slovenstva in ki je najtežji račun plačevala potujočevalcu, ki je hotel slovensko ime izbrisati s površja zemlje. Če je stopil med vojno pred italijanskega ali nemškega oblastnika, je to storil le v obrambo pravic svojega ljudstva. Kako podla je psotka narodnega izdajalca prav proti rajnemu škofu.

Rajnik je bil protikomunist. Ne kot politik, ne kot gospodarstvenik, ampak kot zvest razlagalec cerkvenega nauka glede brezbožnega komunizma. O tem je govoril jasno, na prižnicah, v svojih pastirskih pismih, v pogovorih s svojimi verniki. Vsi so čakali njegove besede in sledili njegovim navodilom. Oni, ki tega niso storili, so šli na zlo pot.

Rajni škof je bil mučenec. Vemo, da mučenstvo ni le v prelivanju krvi, ampak v vsaki obliki nasilja in krivice, ki hoče uničiti svojo žrtv. Bil je trdega,

MIHAJLOV O JUGOSLAVIJI PO TITU

Iz Washingtona je 31. oktobra poročala agencija AP o prispevku Mihajla Mihajlova o položaju v Jugoslaviji v jesenskem zborniku Centra za strategične in mednarodne študije georgetownске univerze. Zbornik je bil konec oktobra tik pred izidom.

V študiji o položaju v Jugoslaviji po Titu je ta jugoslovanski disident napovedal, da se bodo Titovi nasledniki sami vezali na Sovjetsko zvezo, ko ga ne bo več na pozornici, in to zaradi tega, da bi se sami oddržali na oblasti. Tito, ki ima sedaj 87 let, še vedno aktivno dela v politiki. Tako je bil v Havani na sestanku neuvrčenih držav, ki jih je pred desetletji soustanavljal, še vedno vodilna politična osebnost. Mihajlov daje zati, da se Tito ne bi nikdar vrnil popolnoma v naročje Sovjetske zveze, s katero je prelomil pred več kot tridesetimi leti.

Vendar, nadaljuje Mihajlov, zaradi izredno močnega nezadovoljstva v državi in zaradi disidentskih gibanj bodo Titovi dediči nekako prisiljeni na naslonitev na Sovjetsko zvezo. Mihajlov je tudi naštel štiri glavne skupine oporečnikov. Prvo predstavljajo nekaj tiso-

čev nekdanjih članov Zveze komunistov, ki so partijo zapustili v letih 1971 in 1972 in katerih glavni predstavnik je Milovan Djilas. V drugi skupini so hrvaški nacionalisti, med katerimi je veliko nekdanjih komunistov. Tretjo predstavljajo srbski liberali, ki pa nočejo razkazovati svojega nacionalističnega značaja in celo želijo pripadati „novi levici“, četrti so vplivni profesorji, ki so bili izključeni iz beograjske univerze leta 1975, ko je bila ukinjena liberalna marksistična revija Praksis. Ti se skupaj z Djilasom zavzemajo za režim, ki bi dal svobodo vsem političnim strankam. Poleg tega obstajata še dve ilegalni komunistični stranki, ena prosovjetska in druga prokitajska, ki pa nimata nič skupnega z disidenti, vendar sodelujeta z njimi. Mihajlov je v študiji tudi kritiziral Carterjev topli sprejem maršala Tita lansko leto in pravi, da so mnogi jugoslovanski disidentje zaradi tega izgubili zaupanje vanj.

Ob koncu Mihajlov zatrjuje, da se jugoslovanski disidentje združujejo in da njihovo združevanje napoveduje tudi podobno združevanje oporečnikov v Sovjetski zvezi.

JUGOSLAVIJA V ZNAMENJU GOSPODARSKE KRIZE IN NEGOTOVE BODOČNOSTI

Ponovno smo že pisali in v potrdilo navajali tudi mnenja tujih opazovalcev, da je Jugoslavija v veliki gospodarski krizi. Poleg tega je njena bodočnost še vedno v mednarodnem pogledu negotova. Za Zahod je ozemlje Jugoslavije izredno važno. Sovjetska zveza tudi meče poželjive poglede na to ozemlje. Nobena stran pa ne vrže karte na mizo, tako da bi bili jasni konkretni načrti ene ali druge. Zato se negotovost podaljšuje iz dneva v dan.

To potrjuje tudi konservativni londonski dnevnik „Daily Telegraph“ v številki od 1. novembra, ko objavlja članek svoje posebne dopisnice Nore Belloff-ove pod naslovom „Kako bi gospodarski pritiski mogli Tita prisiliti, da stopi s plota, na katerem sedi“. Ta namreč trdi, da je v dobi velikih blokov in medsebojne odvisnosti neuvrčenost Jugoslavije postala krhek anahronizem. Dopisnica v članku analizira gospodarsko in politično ureditev v Jugoslaviji, kjer je obiskala vse republike in avtonomne pokrajine in nato pravi med drugim tole:

„V vsaki republiki in pokrajini so na oblasti partijski kadri in vsak pospešuje težko industrijo na račun poljedelstva in uslug.“

Sedanja ustava jamči pravico do zasebne premoženja in tajnost bančnih računov. Toda ambiciozni Jugoslavlani sodijo, da tisti, ki dajejo takšna jamstva, jamstva tudi lahko odtegnejo. Ustavno sodišče je — kakor mi je dejal neki sodnik — bolj politična kot pravna ustanova.

Med mojim obiskom je vsakdo — od Tita navzdol — trdil, da je Jugoslavija v stanju krize. Beograjska Politika je pravkar objavila, da je direktor neke jeklarne izjavil, da večina jeklarn delu z izgubo in da nad vso jugoslovansko industrijo visi vprašanje obstoja.

Ko sem odhajala iz Jugoslavije, je edini pregled za vso Jugoslavijo, izdelan na Gospodarskem inštitutu v Ljubljani, kazal na tridesetodstotno inflacijo (uradni krogi trdijo, da znaša inflacija 20 odstotkov) in ne navaja nikakršne gospodarske rasti — kljub dolгим letom živčnega investiranja. Nekateri ekonomisti trdijo, da proizvodnja pada.

Uradni krogi pripisujejo jugoslovanske težave dvigu cen za nafto, letošnje-

mu potresu in suši. Toda neuradni strokovnjaki dodajajo tudi bolj temeljni dejavniki: napačno dodeljevanje virov. Prenapeta jugoslovanska industrija uvaža 80 odstotkov surovin, ki jih potrebuje, medtem ko lastni rudninski in poljedelski viri ostajajo neizkoriščeni. Eden od najbolj znanih jugoslovanskih ekonomistov je dejal, da kakšna drastična sprememba v zadnjih letih Titovega življenja ni mogoča: starec hoče oditi v žaru slave.

Naj bo s Titom ali brez njega, si je težko misliti, kako bi se mogla Jugoslavija izogniti izbiri med odprtjem, to je konkurenčnim, in zaprtim — dirigiranim gospodarstvom. Prva izbira bi pomenila postopno zapiranje celih sektorjev industrije, na kar ni niti misliti brez zahodne podpore in brez odprtja zahodnih trgov za jugoslovanske izdelke.

Nekateri zahodni diplomati pritiskajo za bolj pozitivno politiko do Beograda, toda njihove vlade ne morejo sinhronizirati svojih vojaško-političnih interesov s trgovskimi interesi.

Titov notranji kabinet je, kakor kaže, razcepljen glede na zaželjenost tesnejše povezave z zahodom. Pridobitev zahodnega kapitala in tehnologije je sicer še vedno uradna jugoslovanska politika, toda v zadnjih dveh letih je jugoslovanska vlada izdala odloke, ki resno — in verjetno namenoma — ovirajo zahodno gospodarsko delovanje v Jugoslaviji. Nekateri morebitni Titovi nasledniki sumijo — morda pravilno — da bi po zahodnih vzorih urejena Jugoslavija kmalu začela odklanjati hlapčevstvo, ki ga nalaga enostrankarska ureditev.

Vključitev Jugoslavije v vzhodni blok bi morda ohranila sedanjo gospodarsko ureditev; toda to bi znižalo življenjsko ravno in bi pomenilo možno brezobzirno vlado sovjetskega tipa. Nekateri gospodarski znaki kažejo v to smer.

Jugoslavija igra vedno večjo vlogo kot pridružena članica v vzhodnem SEV-u in sodeluje v večini specializiranih odborov tega organa. Medtem postaja vedno bolj odvisna od sovjetskih trgov in surovin.

Kako daleč bodo Rusi šli pri izkoriščanju svojih možnosti in uveljavitvi svojega vpliva v Jugoslaviji? Beograd

zlatimi črkami zapisan v analih velikih ljudi zlasti zaradi tega, ker je s poniznim junaštvom znal odgovarjati organiziranemu zlu z molkom in odpuščanjem.

Kot tak naj škof Rožman ostane nam vsem v spominu!

J A

Na mladih raste svet

V mednarodnem letu otroka 20. novembra 1959 so Združeni narodi izdali „Izjavo o otrokovih pravicah“. Ta dokument obsega deset členov. Posebej je pomemben zadnji, čeprav izgleda na prvi pogled le kot neko splošno blagoželeeče pravilo, bolj idealizirano kot stvarno. A če ga podrobneje analiziramo, odkrijemo v njem globok smisel vsakodnevnih doživljanj, ki prepletajo otrokovo življenje. Ta zaključni člen določa, naj bi se otroka vzgajalo v duhu solidarnosti, razumevanja, prijateljstva in pravičnosti med narodi.

Uresničevanje teh napotkov zahteva stalno pozornost in skrbnost staršev in vzgojiteljev. Kajti predvsem je od njihovega delovanja in vpliva odvisen značaj okolja, v katerem naj bi otrok našel harmonijo, spodbudo k marljivosti in sodelovanju. Nekateri severnoameriški psihologi menijo, da bi morala biti tolerantnost do drugih skupnosti predvsem lastnost tistih, ki so živeli v kakšni zgodovinski dobi v skupnem stiku z drugimi. V tem oziru je Slovenija značilen primer: stoletja dolgo je bila tesno vezana na Avstrijo, v občasnih stikih z Italijo, tudi z Madžari in končno s Hrvati in Srbi. Danes živi del Slovenije v zamejstvu in kot emigracijske skupine po vsem svetu.

Nestrpnost do drugih je brez dvoma posledica šovinizma, ozkosrčnosti in nedostopnosti za razumevanje drugačnih čustev, navad in miselnosti od svojih lastnih.

Slovenska mladina, rojena npr. v Argentini, doživlja problematično stik dveh tako različnih izrazov in oblik zahodne krščanske kulture, kot sta slovenstvo in argentinstvo. Vsaka slovenska družina mora nujno zavzeti iskreno in pravično stališče do obeh stvarnosti. Tej neizogibni življenjski odgovornosti ne bo zadoščeno le z mimogrede izrečeno sodbo, obsodbo ali predsodkom, pač pa z vztrajnim prizadevanjem in nepristranskim spoznavanjem.

Vodilna misel zadnjega slovenskega romana v Rim, ki ni sprejemljiva

O največjem slovenskem romanu v Rim, ki je bilo od 15. do 19. oktobra smo v našem listu poročali. Objavili smo tudi govor papeža Janeza Pavla II., ki ga je govoril našim romarjem v slovensčini. V Družini smo pozneje brali, koliko lepih darov so prinesli slovenski romarji sv. očetu. Tudi se vidi iz objavljenih slik, kako je izredna osebnost papeža osvojila srca slovenskih romarjev.

V cerkvi sv. Pavla je bilo doslej najštevilnejše somaševanje slovenskih duhovikov. Bilo jih je nad 200. Sv. oče je kronal brezjansko Marijo.

Vse lepo in čudovito!

Romanje je ob svoji 25-letnici organiziral verski tednik Družina. Naravno je, da je pred romanjem ljubljanski metropolit dr. Pogačnik v posebnem članku dne 14. oktobra objavil vodilne misli jubilejnega romanja.

Kot prvo misel je navedel zvestobo Kristusu in Cerkvi. V drugi točki je zapisal: „Z romanjem ne bomo samo izpovedali svoje vere v Boga, v Kristusa, ki nas odrešuje v Cerkvi, ampak bomo to vero utrdili in poglobili, da bo sposobna premagovati nasprotovanja in nevarnosti, ki ogrožajo našo povezanost z Bogom, s Kristusom in s Cerkvijo.“

V tretji točki je poudaril: „Kristus je prišel, da služi človeku in ga osvoboditi.“

se očitno boji, da bi Moskva mogla te možnosti dobro izkoristiti. Malo je Jugoslovancov, ki bi hoteli izzivati Ruse s tem, da bi se pridružili NATU. Res je, da bi svoboda Jugoslavije pri izbiri, ali naj se politično in gospodarsko odpre zahodu, bila večja, če bi nihal biti „si-vo področje“. Z drugimi besedami: če bi Sovjetska zveza vedela, da zahodni zavetniki smatrajo sedanjo jugoslovansko vojaško nevtralnost za del vzpostavljane ravnovesja.“

Ko dojamemo, spoznamo in priznamo pravice in življenjske vrednote neke narodne skupine, lahko gojimo do nje čut prijateljstva in vzajemnosti. Čut vzajemnosti predpostavlja, da se zanimamo za okolje, v katerem živimo, da si pridobimo smisel najprej za stike z manjšimi skupinami in nato širimo naše odnose.

Po drugi strani mora naše zanimanje zajeti tudi razvoj drugih slovenskih emigrantskih skupin poleg naše: zamejske slovenske manjšine in razmere v domovini, predvsem njeno bodočnost. Skušajmo razumeti in nuditi duhovno oporo tistim, ki v domovini iščejo nov katoliško humanistični obraz slovenskega trpečega naroda.

Spodbuden zgled za našo mladino so zanimivi primeri požrtvovalnega skupnega delovanja v italijanskih in avstrijskih taboriščih, kjer se je vojni zunaj domovine nadaljevalo živahno kulturno delo. Lahko bi dejali, da je bilo delovanje beguncev po taboriščih pravi „slovenski kulturni čudež“, kakršnega nobena tedanjih emigracij ni doživela. To delo se neprenehoma še danes nadaljuje po slovenskih Domovih in se bo razvijalo in cvetelo tudi v bodočnosti. Slovenska mladina se po teh kulturnih središčih že v osnovni šoli na preprost način vadi sožitja, delavnosti, povezave, ustvarljivosti in spoštovanja. Tako vzgajani, goje naši mladi družbene kreposti tudi v argentinskem okolju, kjer so znani kot nadarjeni študentje, resni in odgovorni. Vzgojeni v krščanskem duhu, goje dinamično življenje tako v argentinskem kot slovenskem okolju in imajo na ta način izredne pogoje za izpopolnjevanje in razumevanje prijateljstva in sodelovanja.

Otrok pa mora spoznati tudi senčno plat človeške zgodovine in sedanjih političnih družb, v katerih se življenje ne razvija v svobodi. Spoznati mora, da pod krinko pravice obstajajo ponekod (Nad. na 2. str.)

baja sleherne sužnosti ljudem, stvarim in ideologijam; prišel je, da ga povdigne v občestvo z Bogom.“

V četrti točki pravi med drugim: „To romanje naj bo tudi pokora za vse, kar je bilo v preteklosti Cerkev na Slovenskem napačne in zgrešene. Prosimo odpuščanja vse, ki smo jim storili kaj hudega ali jih razžalili; sami velikodušno odpustimo, kar so nam drugi prizadejali hudega.“ (podčrtalo ur.)

Premnoge Slovence doma in v svobodnem svetu, ki se priznavajo za člane slovenske Cerkve, so te besede najvišje slovenske cerkvene avtoritete močno užalostile. Vzbudile so pozornost tudi v evropskem tisku (npr. Frankfurter A. Zeitung).

Z obžalovanjem sporočamo metropolitu dr. Pogačniku:

Prezvišeni, te izjave o Cerkvii na Slovenskem ne bi smeli zapisati; izjava je obenem tudi obtožnica in to obtožnica brez utemeljitve.

Zapicali ste jo ob 20-letnici smrti škofa dr. Gregorija Rožmana.

V luči resnice je bila Cerkev na Slovenskem mučenica, ki je dala mnogo mučencev.

Nekateri so mnenja, da je navedena izjava metropolita dr. Pogačnika zadovoljila komunistični režim v Sloveniji, da ni oviral priprav za romanje. Tudi če bi bilo to res, je bila izjava dr. Pogačnika neumestna in zgrešena.

Zadovoljitev komunističnega režima očitno ni trajala dolgo. Ko so se romarji vraali v Slovenijo, je bilo na prehodu meje med Italijo in Jugoslavijo na postaji Kozina-Herpelje obnašanje preglednikov do nekaterih romarjev tako, da je vzbudilo splošne proteste. Med drugim so enega urednikov Družine, duhovnika Franca Križnika zasliševali celo uro in se je moral podvreči tudi telesni preiskavi.

Še čestitke k narodnemu prazniku in 35-letnici Narodnega odbora za Slovenijo

SLOVENC IZ SAN LUISA

Predsedniku Narodnega odbora za Slovenijo
gospodu Milošu Staretu
Ramón L. Falcón, Buenos Aires.

Blizamo se nad vse pomembnemu prazniku 29. oktobra, ki bo ob enem tudi petintridesetletnica ustanovitve Narodnega odbora za Slovenijo in Dan slovenske zastave.

Tudi mi Slovenci, živeči v San Luisu, se veseli pridružujemo nad vse pomembnemu slavju, ki ga boste imeli v Slovenski hiši. V duhu bomo še posebno ta dan z Vami, ker verjetno ne bo nihče mogel osebno prisostvovati temu velikemu dnevu. Zavedamo se, da smo „Narodnemu odboru“ dolžni ogromno zahvalo za neutrudljivo delo, ki ga vrši v korist trpečemu slovenskemu narodu.

Bog naj Vas spremlja pri težkem, neahvalnem in odgovornem delu.

Bog Vas živi!

San Luis, dne 15. oktobra 1979.

V imenu Slovencev iz San Luisa: Danilo Havelka, Marija Havelka, Majda Pekolj, Janez Pekolj, Betty Pekolj, Jakob Mlinar, Marija Mlinar, Ivana Mlinar, Marija Mlinar, Ljudmila Povše, France Povše, Martin Povše, Majda Povše, Jože Havelka, Franc Novak.

Hon. Miloš Stare

Predsednik
Narodnega odbora za Slovenijo
Buenos Aires, Argentina

The Christian Democratic Union of Central Europe, mednarodna zveza krščansko demokratskih strank iz Poljske, Češkoslovaške, Slovenije - Jugoslavije, Madžarske, Litve in Latvije, pozdravlja slovesno proslavo 29. oktobra in obenem pošilja iskrene čestitke Narodnemu odboru za Slovenijo ob 35. obletnici ustanovitve.

Naj to najvišje predstavništvo slovenskega naroda v svobodi, ustanovljeno v natežjem trenutku narodne zgodovine, pod tujo okupacijo in krvavo komunistično revolucijo, plodonosno in uspešno nadaljuje borbo za svobodno, demokratično in samostojno Slovenijo do zmagovitega konca.

Christian Democratic Union of

Central Europe

Dr. Ludovik Puš

Deputy Secretary General

KRIZA MED ZDA IN IRANOM

KDAJ BO RAZNESLO SVET?

Ameriško poslanstvo v Iranu je bilo zasedeno. Vanj so vdrl muslimanski študentje in zajeli vse osebe poslanstva. Pozneje je bil aretiran še vodja ameriške misije Lowe Bruce Laingen. Noben izmed njih ne bo prišel na svobodo, če ZDA ne izroče Iranu odstavljene in težko bolnega perzijskega šaha.

Tako bi na kratko lahko opisali zaplet, ki se kot požar širi iz dneva v dan, in grozi v novo eksplozijo na Bližnjem vzhodu. Trdoglavi muslimanski vodja ajatolah Homeini je vztrajno zavrnil vse pogoje, prošnje in posredovanja, ki so jih Amerikancem ponudili razni državniki in veljaki.

Ne na poziv ZN, ne na pobudo Organizacije za palestinsko osvoboditev ni Homeini pozitivno reagiral. Poslanec sploh sprejel ni. Edino papeževga zastopnika je sprejel, „kot verskega predstavnika“, pa dejal, da papeževi želji ne more ustreči, in da naj se papež tudi ozira na trpeče iransko ljudstvo, medtem ko bogastva pobelega šaha polnijo ameriški in švicarske banke.

To je seveda treba malo razložiti, kajti v Iranu tudi po šahovem odhodu naravnost dežujejo dolarji za iranski petrolej. In verski upor proti šahu so zanetili muslimanski ajatolahi, ko je šah pripravljaval reforme, ki bi precej okrnile njihove dotedanje privilegije.

Naj bo tako ali drugače, dejstvo je, da je položaj brezupen. Študentje, ki so zasedli poslanstvo, grozijo, da bodo ujetnike pobili, če bi jih ZDA skušala rešiti z vojaškim posegom.

NA MLADIH RASTE SVET

(Nad. s 1. str.)

najbolj krivične oblike vladanja. Dokler ne bo zasijalo tudi nad temi režimi sonce svobode, dotlej bo otrok težko razumel, da lahko vladata v družbi in med narodi odkrito prijateljstvo in pravica. Nesmiselno je zahtevati od mladine sodelovanje in ji obljubljati vsakere prednosti in pravice, dokler bodo veljali kot spoštovanja vredni politični režimi, ki niso niti legalni, kaj šele pravični.

Ko sklepamo po Domovih in organizacijah načrte za bodočnost današnjih slovenskih otrok, vedimo, da „na mladih raste svet“. Le-ti morajo spoznati, da „med pravico in krivico ni sredine“!

Slovenske družine in Domovi naj bi bili prijetno okolje, v katerih bi se vdihoval duh povezave, razumnosti in sožitja, kakršnega potrebuje otrok današnje dobe, da bo nekoč uspešen graditelj boljše bodočnosti.

Kati Cukjati

Medtem so v ZDA tam naseljeni iranski študentje priredili manifestacije v podporo pajdašem v domovini. Reakcija je bila izredna. Mnogo ameriških državljanov je priredilo izgrede proti Iranu, Homeiniju in njegovi skupini.

Predsednik Carter sprva ni našel konkretnega odgovora. Ko je vlada zoznala, da je vsako pogajanje zaman, je pričela iskati drugačne rešitve. Šaha ni hotela izročiti Homeiniju. Sklenili so drugačen pritisk. Amerika je uknila nakup iranskega petroleja in prosila tudi druge države, naj store isto. Ko so v Iranu zvedeli za ta ukrep, so po svoje odločili, da ne bodo več prodajali petroleja Amerikancem.

Vendar ima tudi Homeini svoje težave. Odstopila je celotna vlada mipskega predsednika Bazargana, medtem ko je prišlo do ponovnega izbruha kurdovskega upora. Homeini tako zahaja v kaj kritičen položaj. Kaj vse je pripravljen storiti? In vprašanje za bodočnost: koliko Homeinijev, Aminov in podobnih lahko pride na vlade raznih držav? In če so te države v obupnem položaju? Pa če imajo slučajno še atomsko orožje?...

BOJI IN POGAJANJA V BOLIVIJ I

USTAVNA NEUSTAVNOST

V zadnji številki smo pisali o državnem udaru in pouličnih spopadih v Boliviji. Država, ki se nahaja v težki gospodarski krizi in katere socialni položaj večine prebivalstva je izredno pomanjkljiv, še vedno doživlja pretres in nikakor ni jasno, kako bodo ta zaplet razvozljali.

Bolivijska politična zgodovina je zgodovina zapornih volitev in vojaških udarov, revolucij in državnih vojn. Narod je svojevrsten, in čeprav je med latinskoameriški poznani kot eden najbolj mirnih in skoraj brezbrzihih, se včasih v neverjetno silo vrže v obrambo nekaterih maloštevilnih interesov. Le tako si je mogoče razložiti, da je v pouličnih spopadih med vojaštvom in manifestanti bilo nad dvesto mrtvih in še večje število ranjenih.

Kot smo že poročali, je polkovnik Alberto Natusch Busch izvedel puč. Pravzaprav je le prehitel še dve drugi vojaški struji, ki sta prav tako imeli isti namen strmoglaviti ustavnega začasnega predsednika Guevara Arze. A kakor hitro je puč uspel, je vsa vojska zmagovitega polkovnika podprla.

Upor je prišel v glavnem s strani delavstva in študentov. Poulične izgrede proti vojaštvu in napade na pehoto in tankovske oddelke je priredila COB, bolivijska sindikalna centrala, pod vodstvom levičarskega Lechina. Njim so

MEDNARODNI TEDEN

V SALVADORJU nenehno raste delovanje prevratnih organizacij. Čim bolj sedanja vojaška vlada podvzema nove korake na socialnem in političnem polju in si pridobiva del levičarskih skupin, si skrajnolevičarska gverila prizadeva, da bi državo zapeljala v državljansko vojno. Atentati, ugrabitve in umori so na dnevnem redu.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je svaril pred pretiranjem na turističnem polju. Poudarjal je, da je sprejemljiv uverjen in pameten turizem, medtem ko izbruh luksuza v turizmu niso moralno upravičljivi. Tak turizem je psotka dvema tretjinama človeštva, ki živi v hudi revščini.

V KANADI, v bližini Toronta, je eksplodiralo več vagonov tovornega vlaka, ki je prevažal strupene pline. Je to nova ekološka tragedija, katere posledice še niso vidne. V prvem hipu so morali preseliti 250.000 prebivalcev, ki so živeli — do tedaj mirno — blizu kraja nesreče.

35 POLJSKIH DISIDENTOV je bilo aretiranih ob koncu preteklega tedna, ko so se pripravljali, da obhajajo novo obletnico obnovitve poljske države po prvi svetovni vojni. Komunistična vlada se je baje zbal manifestacij in izgredegov, ter raje „odprla dežnik“ še predno je začelo deževati.

MATI TEREZIJA je bila posebej počaščena v indijski prestolnici, zaradi podelitve Nobelove nagrade za mir. Izrabila je priliko, da je obsodila splav, za katerega je dejala, da „ni drugega kot navaden umor“.

V ČILU doživljajo vrsto stavk. V glavnem gre za povišice plač. Najbolj značilen je primer jeklarne CAP, kjer so delavci zahtevali 100 odstotno povišico, podjetje pa jim je ponudilo le 31,6%.

YVONNE DE GAULLE, vdova bivšega francoskega predsednika in francoskega voditelja med in po drugi svetovni vojni, je umrla v Parizu. V 79. letu starosti in skoraj na deveto obletnico možev smrti, je dokončala zemsko življenje, medtem ko je mirno spala. Vedno je spremljala svojega moža in ga podpirala v vseh naporih in težavah. General de Gaulle sam je ob priliki izjavil, da „brez nje se ne bi dalo ničesar storiti.“ — Tako so v kratkem razdobju komaj dveh tednov odšle vdove treh mož, odločilnih v obdobju druge svetovne vojne: Mussolinija, Eisenhowerja in De Gaulle.

EDWARD KENNEDY je uradno proglasil svojo predsedniško kandidaturu. Storil je to v Bostonu, v slavnem in zgodovinskem salonu Faneuil, dobro leto preden bodo izvedene volitve. Izjavil je, da se „čuti primoranega“ podvzeti ta korak, spričo popolnega poloma Carterja na vodstvu ZDA.

BOJI IN POGAJANJA V BOLIVIJ I

pomagali zlasti univerzitetni študentje. Medtem so politične stranke, in tudi parlament, igrale bolj pasivno vlogo. Je pa res, da kmetje, ki so tudi precejšnja sila v Boliviji, zlasti ker so oboroženi še iz za zadnje državljanske vojne, podpirajo Natuscha, ki si je kot kmetijski minister za časa Banzerja znal pridobiti njihovo naklonjenost.

V določenem trenutku je sindikalno vodstvo videlo, da oboroženega upora ne bo moglo zdržati. Pričelo je pogajanje in kmalu sklenilo premirje. Parlament je tako ostal sam v opoziciji, ali vsaj brez oborožene zaslombe. Natusch je tedaj hotel od poslancev dobiti legitimnost mandata. Sestavili naj bi triumvirat, katerega bi sestavljali on, predsednik parlamenta in predstavnik sindikatov. Parlament pa naj bi na celotno strukturo dal svoj blagoslov.

Tedaj se je pojavil odstavljeni predsednik, ki je v parlamentu zatrdil, da še ni odstopil. Znova pogajanja, in parlament je rekel: Ne! In spet se je COB obrnila. Ni sicer pričela ponovnega oboroženega nastopa proti vojski, a je izjavila solidarnost s parlamentom.

Kaj preostane? Nobena od bojujočih se strank ni pripravljena popustiti. In če Natusch hoče ustavno legitimacijo za svoj udar, mora dobiti privolitev parlameeta. Izgleda, da bodo našli rešitev po neki srednji poti: izvolili naj

Objetivos y empeños

En oportunidad de firmar con su colega paraguayo los acuerdos financieros para la construcción de la represa de Yaciretá, el presidente de la Nación, teniente general Jorge Rafael Videla, habló de los grandes objetivos que los argentinos nos hemos propuesto. Y dijo:

“Objetivos irrenunciables que, por lo demás, no abarcan tan solo el crecimiento físico y la multiplicación de las posibilidades instrumentales en todos los campos, sino que se enmarcan en la afirmación de una profunda filosofía humanista que impregna la conducta de gobernantes y gobernados.

“Una filosofía fundada en la libertad y la dignidad del hombre; en la convivencia pacífica y creadora; en la solidaridad de destino entre pueblos hermanos.

“En esa línea de pensamiento, entroncada con las mejores tradiciones americanistas, se inscribe la realización binacional de Yaciretá, puesto que sus futuros resultados, que reportarán un ingente progreso material, afirmarán el rol de nuestros países, posibilitarán —juntamente a la realización de otras obras— su integración a niveles óptimos y, en definitiva, brindarán una mejor calidad de vida a sus habitantes.

“Todos nuestros empeños están signados, en lo esencial, por la conquista de esa calidad de vida que hará posible un verdadero desarrollo, sin la insuficiencia moral o la mutilación espiritual de un progreso que se agota en las cosas y se cierra a la trascendencia.”

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

Našo kroniko moramo znova začeti s poročilom o atentatu na člana sedanje gospodarske ekipe. In izgleda, da je prav ta ekipa najbolj priljubljena tarča ostankov levičarske gverile, ki še strašijo po državi. To pot so izbrali državnega tajnika za finance, polemičnega dr. Alemana.

V četrtek 7. novembra, ko je zapustil svoj dom, sedel v avtomobil, da bi se odpeljal na delo, so mu neznanci z malim tovornjakom zastavili pot. Rafael je popolnoma prebil zgornji del avtomobila. Izza bližnjega vogala so na funkcionarjev avto streljali še z eksplozivnimi raketami.

Dr. Aleman je čudežno ostal živ, in ni bil niti ranjen. Običajno baje potuje na sprednjem sedežu. To pot je sedel zadaj in se še pravočasno vrgel na tla. Pač sta bila ranjena tako šofer kot član osebne straže.

Dobro se še spominjamo napada na dom dr. Kleina, tudi člana gospodarske ekipe. Izpod popolnoma porušene hiše so živo rešili vso družino, in dr. Klein že nadaljuje svoje delo na ministrstvu. Sam dr. Aleman je pred dobrim letom bil žrtev bombnega atentata, tudi tedaj brez posledic. Tragičen je bil primer dr. Padille, tudi funkcionarja ekonomskega ministrstva, ki je bil ubit lansko leto.

Zakaj tak srd prav proti vladni gospodarski ekipi? Dr. Martínez de Hoz, vodja te ekipe vedno poudarja, da se gverila najbolj boji gospodarske in socialne zmagje sedanje vlade. Vojaško premagane prevratne skupine se lahko reorganizirajo, oborožijo in ponovno napadajo. Sedanji napad je dokaz tega. A če bo gospodarstvo urejeno in bodo ljudje zaznali izboljšanje socialnega položaja, bo kaj malo navdušenja za gverilo, ki brez ljudske podpore ne more misliti na nikakršen uspeh.

„Blizu smo zmagi, in to na vseh področjih,“ je zatrdil dr. Aleman komaj nekaj minut potem, ko je ušel smrti v tem atentatu. In vsa gospodarska ekipa je še isti dan mogla z zadovoljstvom sprejeti poročilo o inflaciji in podražitvah meseca oktobra. In prav ta mesec je bila inflacija najnižja, odkar je nastopila sedanja vlada, in sploh najnižja, odkar je še za časa peronistične vlade bil sprožen ta hud inflacijski

NA JAPONSKEM je parlament potrdil ministrskega predsednika Ohira. Vendar bo imel ta kaj težko delo, kajti njegova lastna stranka, liberalna, se nahaja razdeljena. Njegov najmočnejši tekmeč je bil bivši premier Fukuda, s katerim skuša Ohira sedaj doseči skupen nastop liberalcev.

ETA, baskovska teroristična organizacija, je izvedla novo ugrabitev. To pot je bil žrtev poslanec vladne UCD, Javier Rupérez Rubio.

V MOSKVI so obhajali 62. obletnico sovjetske komunistične revolucije. A tujih opazovalcev ni toliko zanimala bombastična vojaška parada, kot dejstvo, da med kremeljskimi veljaki niso mogli zaznati ministrskega predsednika Kosygina. Nova uganka, ki ji bodo sedaj iskali odgovora.

bi novega začasnega predsednika, iz vrst parlamentarcev, ki naj bi bil vsem po godu. Tako ali drugače, vsi upajo, da bodo prihodnjega maja volitve. Saj jih je Natusch napovedal kmalu po svojem udaru. Prav kakor je tudi objavil splošno povišico plač. Dva demagoška ukrepa, povsem po tradiciji sličnih položajev. Po tisti tradiciji, o kateri nam zgodovina pove, da je bilo doslej v Boliviji že 188 državnih udarov. Kdaj bo prihodnji?

proces, ki je v najhujšem obdobju dosegel neverjetno število 36 odstotkov v enem samem mesecu.

Zadnjega oktobra je porast draginje dosegel 4,3 odstotka. To je bilo tudi prvič v tem procesu, ko je inflacija prišla pod mejo petih odstotkov. Če gledamo dalje statistiko, nam pove, da je draginja v prvih desetih mesecih letošnjega leta dosegla 118,1 odstotkov, medtem ko je v zadnjih dvanajstih mesecih (od oktobra lanskega leta), narasla za 158 odstotkov.

A kakor je v primerih mesecev, ko je bila inflacija huda, večja kot so pričakovali, gospodarski minister dr. Martínez de Hoz vzpodbujal k optimizmu in vztrajal, da je treba gledati celoten proces, ne pa le mesečne statistike, tako je sedaj svaril pred prevelikim optimizmom in dejal, da s tem še ni rečeno, da je bil cilj dosežen. Kot vemo, sta prav november in december rada najhujša meseca v letu, ko zlasti zaradi tradicionalnih božičnih in novoletnih praznikov cene močno poskočijo. Za leto vse sicer upati, ko gledamo tendenco zadnjih mesecev, da bo skok milejši kot sicer, vendar prepričati ga ne bo mogoče. Pač je za prihodnje leto pričakovati znatno zboljšanje. Za okoli marca opazovalci napovedujejo gospodarski pretres, ko bo vlada spustila dolar z vajeti, da bo svobodno poskočil. Je pa to vse predvideno v vladnem gospodarskem programu, in upati je na uspeh, zlasti še zaradi trdne in dokazane stabilnosti gospodarske ekipe. „Saj je niti z bombami ne morejo odpraviti“, je bil zavidičljivi komentar mnogih v preteklem tednu.

Medtem zaenkrat še zaman čakamo objave zakona o sindikalnih organizacijah, in se tudi nič novega ne razve glede „političnega predloga“, o katerem naj bi vlada vsaj delno poročala še to leto. A smo že sredi novembra, kaj kmalu bo božič, in novic nobenih. Sicer pa, resnici na ljubo, ni med ljudmi prevelikega zanimanja za obnovitev političnega delovanja. Celotno predstavništvo političnih strank se zadnje čase bolj redko oglašajo. Ta pojav bo še bolj viden med počitnicami, ko bo država zadržala letno spanje.

V zvezi z gornjim bi se dalo zatrditi, da je v Argentini legitimnost vlad s perspektive ljudske zaslombe popolnoma odvisna od vladine uspešnosti. Argentinec je na splošno miren človek, ki rad živi v zavesti varnosti in s temeljnimi ugodnostmi sedanje dobe. Malo ga zanima politika in ne išče ekstremov. Zato je tudi večina Argentinec prištevati k sredini, lahko levo ali desno obarvanih, kakor že okoliščine narekujejo. In čeprav vojaštvo ne uživa prevelikih simpatij pri ljudeh, so vojaške vlade dobrodošle vedno, kadar civilne vlade zaidejo v slepo ulico. Seveda nam politična zgodovina pove, da prevečkrat tudi vojaške vlade ne najdejo pravega izhoda. To delo si je nadala sedanja vlada in ga vsaj delno doslej izvršuje.

Ob koncu omenimo še, da sta se pretekli teden v Posadasu, Misiones, sestala predsednika Argentine in Paragvaja. Generala Stroessner in Videla sta podpisala finančne pogodbe za gradnjo veleelektrarne Yaciretá. Gradnja bosta omogočili Medameriška razvojna banka in Svetovna banka. Sedaj, ko je prišlo do normalizacije odnosov med Argentino in Brazilom, kar se tiče kriterijev za uporabo vodne energije, je uglasjena pot tudi za druge načrte, ki so skupni Argentini in Paragvaju.

Na socialnem področju je tudi bilo nekaj novic. Tako je minister za socialno skrbstvo, admiral Fraga objavil povišanje družinskih doklad. Povišica predstavlja okoli 25 odstotkov nad dosedanjimi prejemki.

PO ŠPORTNEM SVETU

NA TEKMOVANJU za jugoslovanski nogometni pokal je Maribor v Ljudskem vrtu izločil prvotligaša Olimpijo. Tekma se je končala z 0:0, v streljanju enajstmetrovk je mariborski vratar Irigolič ujel in tako je Maribor zmagal s 5:4.

HOKEJSKO moštvo Olimpija je pripravilo pravo presenečenje: osvojilo je karavanaški pokal. Doma so premagali lanskega prvaka Kapfenberga iz Avstrije z 9:0, na povratni tekmi v Kapfenbergu so 19. oktobra igrali neodločeno: 4:4. V nasprotnem moštvo so igrali trije nekdanji sovjetski državni hokejski reprezentanti: Gurejev, Martinjuk in Klimovič, pa niso mogli preprečiti uspeha razigranim ljubljancem.

NA NEDAVNIH Sredozemskih igrah v Splitu je grški maratonec Koussis s časom 2:06:52,23 dosegel doslej najboljši čas na svetu. Ta uspeh je vzbudil dvome o resnični dolžini splitske maratonske proge. Posebna komisija je znova premerila progo in ugotovila, da je bila za 899 m prekratka. Z novim rekordom torej ne bo nič.

SOVJETI so se z Olimpiado v Moskvi že izkazali: za ogled prireditve bo treba odšteti kar lepe denarce. Ystopnice za začetno in zaključno slovesnost bodo veljale od 15 do 40 dolarjev; za finalna tekmovanja pa od 10 do 30 dolarjev. Cenejši bodo navadni popoldanski nastopi, ki bodo veljali od pet do 20 dolarjev, najcenejši pa dopoldanski nastopi, ki bodo stali le tri do deset dolarjev. Gotovo so računali na inflacijo, saj bodo igre šele prihodnje leto.

MICHAEL CARTER je novo ime v ameriški atletiki. Sedemnajstletni študent je na prvem svojem nastupu s člansko kroglo postavil rezultat 20,20. Carter je sicer predvsem igralec ameriškega nogometa, toda novi klub univerze Southern Methodist mu je dal možnost, da se leta 1980 posveti atletiki. Carter se še ni odločil.

Sita vrana lačni ne verjame.
Slovenski pregovor
Včasih so preganjali z ropotom duhov. Danes preganjajo duha.
Sodobno spoznanje

OBVESTILA

SOBOTA, 17. novembra:

V Našem domu v San Justo Primorski večer.

NEDELJA, 18. novembra:

V Slovenski vasi celodnevna prireditve ob 20. obletnici blagoslovitve slovenske cerkve.

V slovenski cerkvi Marije Pomagaj ob 9.30 sv. maša za raj. dr. Miha Kreka.

SREDA, 21. novembra:

Sestanek Lige žena-mati v San Martinu.

SOBOTA, 24. novembra:

Zaključna proslava Slov. Srednješolskega tečaja „ravn. Marka Bajuka“ v Slovenski hiši.

V Slovenskem domu v San Martinu komedija „Cvetje hvaležno odklanjamo“.

V Slovenski hiši ob 16 predavanje dr. M. Komarja v priredbi SKAS-a.

V Slov. domu v Carapachayu mladinski ples ob 21.30 uri.

NEDELJA, 25. novembra:

V slovenski cerkvi Marije Pomagaj sv. birna ob 9.30.

NEDELJA, 2. decembra:

V slovenski cerkvi Marije Pomagaj ob 9.30 prvo sv. obhajilo.

V slovenskem zavetišču dr. Gregorija Rožmana ob 11.30 sv. maša v spomin Jožeta Musarja in Branka Vrčona. Nato kosilo.

SOBOTA, 8. decembra:

Proslava ob 20-letnici smrti škofa dr. Gregorija Rožmana.

NEDELJA, 9. decembra:

Mladinska maša v slov. cerkvi Marije Pomagaj ob 9.30, nato proslava Brezmadežne in 30-letnice SDO in SFZ.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Seja Medorganizacijskega sveta bo v petek 16. novembra ob 20. uri v Slovenski hiši.

Knjižnica Zedinjene Slovenije ima večje število novih knjig. Pridite, posebno študentje izrabite počitnice za slovensko branje.

ESLOVENIA LIBRE

Editor y director: Miloš Stare
Redacción y Administración:
Ramón L. Falcón 4158
1407 Buenos Aires
Argentina
T. E. 69-9503
Uredniški odbor:
Miloš Stare, dr. Tine Debeljak,
Slavimir Batagelj in Tone Mizerit

Correo Argentino Central (B)
FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 24.576

Naročnina Svob. Slovenije za l. 1979: za Argentino \$ 38.000.—, pri pošiljanju po pošti \$ 43.000.—, ZDA in Kanada pri pošiljanju z avionsko pošto 35 USA dol.; obmejne države Argentine 30 USA dol.; Avstralija 45 USA dol.; Evropa 38 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 30 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, 1101, Buenos Aires, T. E. 33-7213.

KREDITNA ZADRUGA "SLOGA" z.o.z.
BME. MITRE 97
RAMOS MEJIA
T. E. 658-6574

URADNE URE:
PONEDELJEK, SREDA IN PETEK
OD 15. DO 19. URE.

Prosimo, ne odlašajte s poravnavo naročnine!

SLOVENSTVU V ČAST - ARGENTINI V POKLON

Razstava je odprta:

vsak dan od 16. do 22. ure

v nedeljo tudi od 10.30 do 13. ure

Vstop prost

Na ogled razstave tudi svoje argentinske prijatelje in znance ter v ta namen dvignite zanje posebna vabila v pisarni SLOGE, na razstavnem prostoru in po vseh slovenskih Domovih.

SLOVENSKA HIŠA, R. L. FALCON 4158
BUENOS AIRES

STARŠI DIJAKOV SLOVENSKEGA SREDNJEŠOLSKEGA TEČAJA RAVN. MARKA BAJUKA
lepo vabljeni na sklepno prireditev v soboto 24. novembra ob 17. uri v SLOVENSKI HIŠI.
Po uradnem sklepu bo čajanka za starše in dijake 4. in 5. letnika skupno s profesorji.
Odbor staršev

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL CASCANTE
Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pritličje, pisarna 2
Tel. 35-8827

HIŠO KUPIM
Plačam takoj v gotovini.
ZUPANČIČ STANE
Quintana 161, San Martín (1650)
T. E. 755-2678.

Prof. dr. JUAN JESUS BLASNIK
špecialist za ortopedijo in travmatologijo
Marcelo T. de Alvear 1241, pritličje Capital Federal
Tel. 393-3536
Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17. do 20. Zahtevati določitev ure na privatni telefon 666-4366.

**GOSPODINJSKI APARATI • ZVOČNE NAPRAVE •
LASTEN UVOZ • POHIŠTVO • DEKORACIJE**

- Avda. Hipólito Yrigoyen 8854, LOMAS DE ZAMORA, T. E. 243-2291/3058
- Laprida 398, LOMAS DE ZAMORA, T. E. 243-6060
- Ruta 205, nasproti postaje EZEIZA, T. E. 295-1197
- Avda. 25 de Mayo 136, C. SPEGAZZINI

NAŠ DOM SAN JUSTO **17. novembra 1979 ob 21. uri**

3. PRIMORSKI VEČER

- Rodoljubne pesmi — poje mladinski pevski zbor Našega doma.
- Prikaz in razlaga barvnih slik.
- Razlaga kulturnega dela zamejskih Slovencev na Goriškem.
- Večerja.
- Glasba in pesmi slovenskega instrumentalnega ansambla.
- Prosta zabava.
- Karte za večerjo v predprodaji po \$ 15.000.—
- Vstopnina brez večerje pri vходу po \$ 3.000.—

Vsi rojaki od blizu in daleč lepo vabljeni! — H. Irigoyen 2756 San Justo
T. E. 651-1760 in 751-6339

GLEDALIŠKI ODSEK SLOVENSKEGA DOMA V SAN MARTINU
vabi vse rojake na obisk
MODERNE KOMEDIJE V TREH DEJANJIH
CVETJE HVALEŽNO ODKLANJAMO
V režiji gospe NATAŠE SMERSUJEVE
Predstava bo v soboto, 24. novembra, točno ob 20.30 v dvorani SLOVENSKEGA DOMA V SAN MARTINU.
Vstopnice se bodo prodajale od 19. ure dalje. Sedeži bodo numerirani.

SFZ Carapachay SDO
vabita na
Mladinski ples
v soboto, 24. novembra, ob 21.30 v našem domu.
Izbrana diskoteka: polke, valčki in moderna glasba.
Pridite! Ne bo vam žal!

Avtomobili in motorni čolni - velika izbira domačih in tujih znamk. - Jahte, jadrnice in trailerji.

LOMAS DE ZAMORA
Av. Hipólito Yrigoyen 8820
T. E. 243-0270/1433

EZEIZA
Ruta 205
(nasproti postaje Ezeiza)

AUTONAUTICA
Kredit na 12 mesecev, 1 rez obresti. Smo zastopniki — JOHNSON IN TARRAB.

25 KREDITNA ZADRUGA SLOGA Z. O. Z. 25
PRAVKAR IZŠLO!
DR. FRANCE VEBER:
Zadružna misel
Opremil: arh. Ivan Kogovšek — Uredil: Zorko Simčič
Cena: \$ 10.000.—
Knjigo lahko dobite v Zadružni pisarni, v Dušnopastirski pisarni in v paviljonu SLOGE na EXPOSLOV 79.
V SLOGI JE MOČ!